

Ladislav Špaček

Pohádky pro rychlé uzdravení

Ilustrace Anna Bergmannová

Pohádky pro rychlé uzdravení

Ladislav Špaček

Pohádky pro rychlé uzdravení

Ilustrace Anna Bergmannová

Text © Ladislav Špaček, 2025
Illustrations © Anna Bergmannová, 2025
© Grada Publishing, 2025

ISBN 978-80-271-5906-2

Pohádky pro rychlé uzdravení jsou určeny dětem předškolního a mladšího školního věku, které rády poslouchají pohádky s dobrým koncem. Naše vyprávění je především o zvířátkách, děti se s nimi ztotožní stejně jako se svými vrstevníky, drží jim palce, představují si, že jsou dětmi, které se o zvířátko v pohádce starají, sledují, jak se zvířátko uzdravuje a nakonec se vrátí zpátky do svého světa. Děti si uvědomí, že zdraví je důležitá hodnota, kterou si musí chránit. A když onemocní nebo utrpí úraz, pomůže jim lékař a obětaví členové rodiny.

Ladislav Špaček

Opuštěný retrívvr

Bylo po čtvrté hodině a děti ve školce už netrpělivě pohlížely ke dveřím, kdy si pro ně přijdou rodiče. Anička věděla, že dnes ji vyzvedne tatínek a maminka se vrátí z práce pozdě. Měla ráda cesty domů, protože si s tatínkem nebo maminkou povídali, zastavili se něco koupit, prohlíželi si výklady, někdy dokonce zavítali do velkého hračkářství, kde byl i kolotoč, skluzavka a další atrakce, na kterých si Anička mohla hrát.

A už je to tady! Anička uslyšela tatínkův hluboký hlas, jak se zdraví s paní učitelkou. Je to určitě on! Ten hlas by poznala mezi všemi ostatními rodiči. Vstala z koberce ve velké herně, kam se děti přesunuly po svačině, a odnášela panenku s postýlkou k obrovské krabici. Hrála si, že dává panenku spát, převlékla ji do noční košilky, ustlala jí postýlku a uložila ji, vlastně přesně tak, jak ji ukládala maminka nebo tatínek každý den. Ted' ji musela uklidit na noc, aby si hračky odpočinuly a zase se na děti zítra těšily.

Od dveří se ozvalo: „Aničko, tatínek je tady, pojd’. Uklidila sis všechno?“ Paní učitelka se rozhlédla a spokojeně pokývala hlavou, když viděla, že Anička se vrací od krabice na hračky s prázdnýma rukama.

Anička vešla do šatny a radostně skočila tatínkovi kolem krku. „To jsem ráda, že už jsi tady, tati!“ volala a běžela si obout boty.

Tatínek pomáhal Aničce s obouváním, pak jí pomohl do kabátku a společně vyšli do mrazivého dne.